

B&#c tiếp theo cho các tu sĩ nam n&#c a th&#i đời này, s&# là tr&# nên nh&#ng môn đồ vô đi&#u ki&#n, bám r&# trong m&#t đức tin sâu xa và m&#t cuộc đời thân hai chi&#u: đời thân trong m&#t linh đ&#o ch&#c ch&#n, song linh đ&#o này lại g&#n bó chặt chẽ với m&#t ch&#ng trình xã hội là chính s&# v&#c a Đức Giêsu.

SÁNG T&#O CÁI M&#I

“Các ng&#i s&# là dân Ta và Ta s&# là Thiên Chúa các ng&#i”

Khi dân chúng rời bỏ Ai&#p tiến vào Canaan, là vùng đất đã được hứa cho họ, thì họ đã được kêu gọi tiến lên trước, đi vào trong x&#s này, và chiêm ngưỡng nó. Th&#c hiện bản&#c này đòi hỏi m&#t sự trả giá, cái giá là bản&#c đi trong niềm tin, không hề được bảo đảm với đi&#u có thể xảy ra hoặc trở thành công đức chi&#t kh&#u. Dân chúng buộc phải có m&#t đời thân tri&#t để cho m&#t tiếp tục lại mà họ chỉ mới có thể hiểu sự sống, m&#t tiếp tục lại đó tràn trề “s&#a và m&#t”, song cũng lại là m&#t tiếp tục bệnh tật lao. Th&#h này đã chứng tỏ không bản&#c đi về phía trước, không nhận lấy rủi ro của đi&#u ch&#a được biết, không tin tiếp tục vào tình yêu và đi&#u khuyến khích của Thiên Chúa. Nhưng khi làm thế, nh&#ng con ng&#i này lại không còn khả năng quay lui được nữa. Họ không có thể trở về với m&#t cuộc đời nô lệ. Con đường đã đóng lại cho họ. Sau khi đã chứng tỏ không tiến lên phía trước, họ bắt đầu mất dần lòng tin trong hoang địa trong vòng bế tắc năm tiếp theo, cho đến khi các th&#h c&#ng lòng tin chết sạch. Không m&#t ai trong số họ có được vận may thoát khỏi đi vào đất hứa.

Là môn đồ vô đi&#u ki&#n

B&#c tiếp theo cho các tu sĩ nam n&#c a th&#i đời này, s&# là tr&# nên nh&#ng môn đồ vô đi&#u ki&#n, bám r&# trong m&#t đức tin sâu xa và m&#t cuộc đời thân hai chi&#u: đời thân trong m&#t linh đ&#o ch&#c ch&#n, song linh đ&#o này lại g&#n bó chặt chẽ với m&#t ch&#ng trình xã hội là chính s&# v&#c a Đức Giêsu. Nh&#ng giai đoạn đầu tiên của th&#i kỳ mới mẻ này đã là hiện nhiên trong m&#t cuộc mưu sinh đang tồn tại và m&#t việc tìm kiếm niềm linh đ&#o cá nhân cũng như tập thể, và trong ý chí mưu sinh thay khung cảnh chính trị, xã hội và kinh tế của thế giới. Việc gặp gỡ hai thế giới đó thì tạo nên “điểm gặp gỡ quy tụ nhân loại... sự được diễn ra qua việc chú trọng đến Đức Giêsu và đến lòng công bố tri&#t đức của Ng&#i và Nước Thiên Chúa... Trong lòng đức tin Kitô giáo đã sống có cuộc nhập thể Thiên Chúa làm ng&#i giữa nh&#ng ng&#i nghèo và nh&#ng ng&#i sống bên lề xã hội” (Westmoreland – White, 1994,p.30).

Hai thế giới trên, các tu sĩ nam n&#, xét theo cá nhân hay tập thể, phải song song cách phải tiếp xúc hai. Chỉ khai triển m&#t linh đ&#o sâu sắc và phong phú hoặc chỉ đời thân tri&#t để cho công bằng xã hội, thì chưa đủ. Hai yếu tố này g&#n bó chặt chẽ với nhau đến nỗi ng&#i ta không thể quan niệm chúng riêng biệt được. Xa rời nh&#ng thế giới mà ng&#i ta toan tính chứng tỏ là giá trị linh đ&#o và công bằng, giá trị cộng đoàn và sự sống, giá trị cứu nguy và tác động; nh&#ng ngày đó coi như

đã chết và bỏ chôn vùi cùng với những vật tích của thời xa xưa. Nói cho thật hẳn, đó là việc phân chia không có nên từng thế kỷ và nói dĩ nhiên, dĩ nhiên đó cho thấy một việc không am tường ngấm thấm và biến chết đời sống thánh hiến.

Wesmoreland White và nhiều người khác suy nghĩ về cuộc đời của Dietrich Bonhoeffer và Martin Luther King, Jr., coi đó như kiểu mẫu về cuộc đời một môn đồ không dĩ nhiên. những biến cố về tôn giáo đích thực và linh đạo Kitô giáo tách rời những Kitô hữu ra khỏi biến cố như trên thế kỷ và những người khác và sự đời của thế giới... Không một ai trong hai vị đó đã nhìn đời trên đời đã tách rời linh đạo với hoạt động xã hội. Đời sống của người đã làm cho họ đến thân sâu xa hẳn trong một cuộc đấu tranh cho công lý trong thế giới. Và cuộc đấu tranh cho công lý của họ đã chìm đắm ngấm sâu hẳn trong người của. (p.30)
Đức Giêsu kêu gọi các môn đồ đi vào chết vì người của và suy tư, song khi công bố sự sống, Người đã dĩ nhiên rõ ràng mối liên hệ giữa “mến Chúa” và “yêu người lân cận.”

Một linh đạo kinh thánh

Đâu là biến chết của thế linh đạo trong những thế kỷ sống tại, những thế kỷ của lòng trắc ẩn? Rõ ràng, đó sống là một linh đạo để trở nên tâm niệm Đức Giêsu, theo ý nghĩa là sống với của Đức Giêsu, từng khi những người cho chúng ta, thì cũng để chúng ta đến việc hiểu biết thật hẳn và với Chúa Giêsu và với sự đời của Người. Đó không phải là một kiểu thân một với Đức Giêsu mà một người biến đã ám chết khi anh ta để ra một quan niệm đời tình cảm và trở nên tình nguyện đó. Đúng ta, đó là những người với Đức Giêsu để xem xét những khía cạnh nhân loại và thế thiêng trong cuộc sống cũng như những hành động của Người, để có một kết chết chết với sự đời mà Người đã cho ta. Vậy là nói về việc thế nhau, xóa bỏ những xích bắt công, dám liều, dám chết những đi đến cùng đời sống và trở giá cho một cuộc đến thân toàn dĩ nhiên.

Tập trung vào Đức Giêsu, linh đạo của ta đời càng đưa vào Sách Thánh. Một sự thích thú đời lao đời với Sách Thánh trong những năm gần đây phải được coi là thu hút mang tính trí thức hẳn là đời những người vào cuộc đời ta. Sách Thánh không chỉ là một tuyển tập đáng kể những trích tác, những trình thuật và những khuyên dạy; đó cũng còn là một phương tiện để đào sâu những thế kỷ của ta, đến thân của ta và các mục của ta đi theo Đức Giêsu. Như vậy, Sách Thánh sự biến chuyển một cuộc truy tìm trí thức đến một thế kỷ những người sâu thẳm của toàn thế tính của cuộc đời ta, trong thế kỷ mới đáng với của nó. Để cho dĩ nhiên đó dĩ nhiên ra, chúng ta cần một tinh thần chiêm niệm sâu thẳm, một tinh thần cởi mở cho Thiên Chúa, cởi mở cho thế giới, sẵn sàng lắng nghe và sẵn sàng trở đời. Đó là một tinh thần chiêm niệm sống trong thế giới thế kỷ.

Thế kỷ học lui về đời tĩnh tâm học để suy nghĩ một thế kỷ gian, dĩ nhiên này sự giúp phát triển và duy trì phần chiêm niệm của con người chúng ta. Song để giới được sinh lực trong ta, tinh thần này phải được sống với giới của trở nên thế, giới hoạt động mà sống với chúng ta đòi hỏi, giới những con người mà chúng ta sống và làm việc với họ và cho họ. Như vậy, đó không phải là sự chiêm niệm của một người sống nội vi, song là sự chiêm niệm ngoài công chúng. Người ta kể đời rằng, một ngày kia Đức Giêsu vượt qua biến Galilê để những người đến một trong những kho tàng kho báu an bình và trở nên thế. Những khi Người đến đó, thì năm ngàn con người đã ở đó, đang chờ đợi Người. Người liền nói với họ, để nghe với họ những mối phúc thật và cho họ ăn! Đó là tinh thần chiêm niệm của công chúng.

Linh đạo của chúng ta, mặc dù đã đến đời nhàn và được biến đời sống, vẫn phải hiểu dĩ nhiên và gần bó

toàn v&#n v&#i c&#ng đoàn c&#a ta, v&#i s&# v&# và nh&#ng tác v&# c&#a ta. Tách r&#i c&#u nguy&#n và làm vi&#c, thì ch&# là chuy&#n gi&# t&#o và sinh tại h&#i. Linh đ&#o c&#a th&#i t&#ng lai ph&#i n&#m trong nh&#ng th&#i gian cô đ&#c và nh&#ng th&#i gian hi&#p thông, n&#m trong tâm t&# c&#a ta và trong nh&#ng công vi&#c c&#a ta, trong nh&#ng l&#i ta nói và trong nh&#ng vi&#c ta làm. Parker Palmer cho r&#ng ho&#t đ&#ng và chiêm ni&#m thì không tách r&#i song làm nên nh&#ng thành ph&#n c&#a nhau:

Tôi g&#i ho&#t đ&#ng là b&#t k&# ph&#ng ti&#n nào đ&# đ&#ng sáng t&#o th&#c t&#i cùng v&#i nh&#ng h&#u th&# khác và v&#i Chúa Thánh Th&#n... Tôi g&#i chiêm ni&#m là b&#t c&# ph&#ng ti&#n nào có th&# v&#ch tr&#n nh&#ng &#o t&#ng đang trình di&#n nh&# nh&#ng th&#c t&#i, và m&#c kh&#i đ&#c th&#c t&#i đ&#ng sau nh&#ng che đ&#y. (1990, p.17)

Ch&#t và tái sinh

Làm th&# nào chúng ta có th&# ti&#n v&# Canaan? Đây là cái giá ph&#i tr&#, nh&#ng rào c&#n ph&#i phá h&#y, nh&#ng n&#i lo s&# ph&#i đ&#i đ&#u và chi&#n th&#ng? Ngày hôm nay, “là m&#t môn đ&# không đi&#u ki&#n” có nghĩa th&# nào cho chúng ta, nh&#ng tu sĩ nam n&# đang h&#ng v&# th&# k&# XXI và v&# nh&#ng hình th&#c tu trì m&#i? Tr&#c h&#t, chúng ta ph&#i ch&#p nh&#n s&#ng trong b&#t tr&#c, b&#i vì cho dù chúng ta gi&# đây nhìn th&#y nhi&#u y&#u t&# mà ta tin r&#ng chúng s&# là thành ph&#n c&#a t&#ng lai s&#p t&#i, song chúng ta l&#i không bi&#t đ&#c t&#ng lai th&#c s&# s&# ra sao. Cho dù chúng ta có nhi&#u ý t&#ng v&# nh&#ng cu&#c đ&#i thay đ&#i đ&#ng th&#c và v&# cách th&#c mà chúng ta bi&#n mình, song chúng ta l&#i không ch&#c ch&#n đ&#c đi&#u gì h&#t v&# chúng. Ít nh&#t có m&#t đi&#u mà chúng ta h&#c đ&#c k&# t&# lúc kh&#i đ&#u cu&#c canh tân h&#u Công đ&#ng, đó là s&# thay đ&#i thì không th&# tránh kh&#i. Chúng ta không h&# bi&#t là s&# thay đ&#i gì, thay đ&#i th&# nào, song chúng ta bi&#t r&#ng vi&#c thay đ&#i s&# ti&#p di&#n. Nh&# v&#y, tiên v&#n chúng ta c&#n c&#ng c&# đ&#c tin và lòng trông c&#y vào Thiên Chúa. Vi&#c ta bám ch&#t l&#y quá kh&# thì không đ&#n chúng ta tr&# v&# v&#i quá kh&# đ&#c, song l&#i có th&# c&#n b&#c đ&#ng c&#a chúng ta đi vào t&#ng lai. N&#u ta ch&#ng l&#i vi&#c thay đ&#i, đ&#ng nhiên là chúng ta l&#i l&#u l&#c trong sa m&#c c&#a ta đ&#ng đ&#ng b&#n m&#i năm tr&#ng... ho&#c cho t&#i khi ta ch&#t.

Vi&#c lo s&# thay đ&#i, ch&#ng l&#i thay đ&#i, không ph&#i là đi&#u ngo&#i l&#. Có l&# đó là m&#t trong nh&#ng thái đ&# con ng&#i nh&#t. Tuy nhiên, vi&#c kháng c&# ph&#i trá giá đ&#t. Th&#ng th&#ng, chúng ta l&#ng đ&#c cái giá c&#a vi&#c đ&#i thay, song chúng ta l&#i quên không tính t&#i cái giá ph&#i tr&# cho vi&#c ch&#ng l&#i đ&#i thay. Cách th&#c x&# trí duy nh&#t v&# n&#i lo s&# này là l&#i đ&#t chúng ta vào ni&#m tin vào Thiên Chúa, trông c&#y vào l&#i kêu g&#i c&#a Đ&#c Giêsu, m&#t l&#i kêu g&#i mà t&#t c&# chúng ta đã đáp tr&# vào m&#t kho&#ng kh&#c trong cu&#c đ&#i ta v&#i c&#m th&#c là cho đi t&#t c&#. N&#u vì lý do tu&#i tác, vì đ&#i s&#ng ti&#n nghi, ho&#c vì m&#t th&#c t&# nào khác n&#a, mà chúng ta m&#t đi c&#m th&#c trên v&# vi&#c l&# thu&#c đ&#i v&#i Thiên Chúa, v&# m&#i t&#ng quan c&#a Đ&#c Giêsu, thì khi đó chúng ta ph&#i khám phá l&#i, chinh ph&#c l&#i c&#m th&#c đó.

Đ&#ng th&#i, chúng ta cũng ph&#i s&#ng cu&#c đ&#n thân sâu s&#c cho nhau. B&#i vì ti&#n lên đ&#n đ&#c trên m&#t con đ&#ng khó khăn thì ch&#c ch&#n đó là m&#t cu&#c hành trình v&#t v&# nh&#t. Chúng ta không b&# bó bu&#c ph&#i đ&#ng trình đ&#n đ&#c; chúng ta có th&# lên đ&#ng chung v&#i nhau, giúp đ&# nhau, v&# v&#o nhau, đôi khi còn mang v&#c l&#n nhau trong nh&#ng th&#i đi&#m khó khăn. Hình &# nh c&#a đám ng&#i Do Thái h&#n t&#p lang thang trong hoang đ&#a, khi thì b&#c đi, khi thì đ&#c nh&#ng ng&#i khác công trên vai và cũng có khi l&#i đi công nh&#ng ng&#i khác, đ&#c bi&#t nh&#ng tr&# em và các ng&#i già, đi&#u đó có th&# là bi&#u t&#ng cho các tu sĩ nam n&# đang cùng rong ru&#i v&#i nhau. Chúng ta c&#n l&#y l&#i tinh th&#n c&#a nh&#ng con ng&#i ti&#n phong này mà ta thán ph&#c h&#t mình

trong cuộc đời ta... và trong mọi mặt đời sống và trong toàn bộ những con người sống đời tu. Trong lúc lý tưởng tinh thần đó, chúng ta cảm thấy một chút tinh thần phiêu lưu, tìm ng d n d t chúng ta vào đời tu đời ta còn trẻ, tinh thần này không những cho chúng ta lòng can đảm, song cũng thôi thúc cho chúng ta niềm vui lao nh khi làm những công việc cần nh c và đầy yêu sách.

Chúng ta sống tiến đ n một kh o h o ng triết đ h n và tất cả mọi khía cạnh của đời tu: công đoàn, quần tr , tác v , linh đ o. Tính cách triết đ này một l n n s đ a chúng ta tiếp xúc một đàng với những góc c a ta, và đ ng khác với t m nhìn c a ta. Hai khía cạnh trên luôn luôn n m trong t o ng quan đ i tho i với nhau, khi mà đời tu rung lên b n b t. Ngay sau Vatican II, trong những năm đ u c a cuộc canh tân, chúng ta đã lo i b r t nh i u đ i u th a thái t o ng đ o c thêm vào những y u t ch ch t c a đời tu. Trong nh i u tr o ng h p, đó là những đ i u ít tr c n nh t, là những luật l và những th t c gay g t nh t. Tuy nhiên, r t nh i u khi chúng ta l i thay th chúng b o ng một tiến nghi, b ngoài xem ra có v tôn tr o ng con người, song l i hoàn toàn trái ng o c với ý nghĩa sâu th m c a đ n thân mà chúng ta đang th c thi. Một phần uy tín và đ c quy n đã bị n m t cùng với một số thói quen l l ùng. Song một số đ c quy n khác s còn ph i b đi. Đ có th s o ng với những ng o i nghèo, những ng o i bên l xã h i, đ có th gây đ o c nh h o ng n i những c quan chính tr và kinh t , c n ph i ch o ng th c v s th o ng nh t gi a đ i u chúng ta công b và cách th c chúng ta sống và hoạt đ o ng. Còn đ i với chúng ta, những con người t i nghi p, vì c g n c ra mà bị n minh cho những chuy n đ u Ngô mình S , là chuy n quá đ r i.

Một phần o ng h i h t s không cho chúng ta những k t qu mong đ i. C n ph i triển khai cách th c sống đời tu liên k t đ o c tính cách chân xác c a l i g i chúng ta vào với một cách th c sống l i g i đó, cách th c này qui t o những tài năng và những trang b c n thi t đ t o ra đ o c một cuộc đời thay đ ng o c mong. Th t đ d o ng n u ta đem cho đi những máy truy n hình, ghi âm, những máy tính v.v... và r i sống vô s n... và vô tích s . Đ i u quan tr o ng là ph i xác đ nh đ i u gì cho đi th c s giúp chúng ta gây đ o c nh h o ng ho c kh i lên vì c đ i thay, và đ i u gì tuy phù h p với những o c mu n và những a thích c a chúng ta, song l i không thay đ i đ o c gì c . Bị t phân biệt gi a cái chúng ta c n và cái chúng ta o c mu n, gi a cái h u ích và cái đ ch u, đó là v n đ mu n thu . Trong nh i u năm, các tu sĩ nam n đã t v n v b n ch t m t n p sống đ n gi n b o ng những ngôn t v l o ng và ph m c a những s v t s h u, và làm nh v y là đã đi ra ngoài những v n đ th c t .

Một số s vì c s ph i đ i thay, đ c biệt là o n t o ng cho r o ng chúng ta c n ph i tách r i kh i dân Thiên Chúa. R t th o ng khi, đời tu, kh i đi t các lão ph (và lão m u) n i sa m c, đã n y sinh t o c mu n tr n l n h "th gian", ng o i đ i, th gi i này, dân t c này t o ng đ o c Thiên Chúa đ o ng nên. Ý mu n sống phân cách, ng t đo n, thì o nh i u th i k đã đ o c kh i h o ng qua vì c s ph i h đi vì th gian, ho c qua m i nguy hi m b phân tâm trong cuộc chiêm ni m Thiên Chúa và trong đ i sống thiêng li n. Tuy nhiên, trong những tr o ng h p khác, vì c phân cách l i đ i n t tình t cái c m t o ng mình hay h n những ng i khác, đã ch n một b c sống cao c p h n. Trong những th i k đ u c a Giáo h i, các bà góa, các trinh n , các n phó t đã sống gi a lòng c o ng đoàn Kitô giáo mà h ph c v , v tình th n cũng nh v t ch t (Mc Kenna, 1967). Những ph n này đã là những ng o i tiến phong c a đời tu n i n gi i, đi tr o c đ i đ n tu nh i u th k , và hôm nay h có th tr thành những m u m c cho chúng ta vì s h i nh p hoàn toàn c a h vào trong c o ng đoàn và vì vai trò c u nguy n và ph c v h .

Chúng ta c n ph i s ng trong th gi i nh nó đang có, và s ng đ y nh nh ng tu sĩ d n thân sâu s c. T đó, c n có m t tâm h n h t s c đ n s đ ch ng l i nh ng ng y th n, b t k d i hình th c nào. S ng gi a lòng dân t c, gi a giáo x , gi a khu ph , m t thành th làm thành ph n c a th c t i, ý th c nh ng đi u tuy t đi u và nh ng m i nguy hi m, đó là làm tu sĩ, làm n tu cho hôm nay và cho ngày mai.

M t s s vi c cũng s ph i b đi d n d n, đ c bi t là vi c quá l thu c vào nh ng tài s n l n lao, nh ng ngân phi u tín d ng, nh ng ch đ h u b ng. Chúng ta ph i luôn luôn chăm sóc nh ng thành viên cao niên c a h i dòng, đào t o nh ng thành viên m i và m u sinh. Li u chúng ta có th làm chuy n đó theo cách th c mà không ph i mi n c ng dùng lý lu n đ bi n mình cho nh ng lãnh v c l n lao này, nh ng ngôi nhà h u d ng đ c t ch c t t h n nh ng ngôi nhà t t nh t dành cho ng i giáo dân? C m t th h tu sĩ nam cũng nh n , đã ra kh i m t h th ng c x a đ đi vào m t n p hoàn toàn m i trong cách s ng, làm vi c, t tr , thì gi đây th h đó ph i đi tìm l y đi u gì th c s là quan tr ng. Đi u đó có đ làm ch ng? Không chút nào. Tôi đang ng i tr c máy tính thì d dàng h n, hi u qu h n là v i cây bút máy ho c cây bút chì. Tôi cũng ph i t h i đi u gì là c n thi t cho tác v c a tôi và đi u gì ch đ n gi n là ti n nghi h n. Tôi có th quy t đ nh là tôi c n m t máy tính, song không ph i là chi u máy tính đ i m i nh t, hoàn thi n nh t, ch y nhanh nh t, cũng không ph i là nh ng ch ng trìn t i tân nh t, và c đ n nh ng ph ki n h u d ng.

Đ ng hành v i dân Thiên Chúa là s ng gi a đám dân, có th đ t ra nh ng th thách nghiêm tr ng. S ng trong m t môi tr ng th thuy n và ch p nh n cùng m t m c s ng v i nh ng ng i chung quanh, đi u này khá đ n gi n, cho dù là kém ti n nghi h n so v i nh ng gì tr c đây chúng ta t ng bi t. Song n u tác v c a chúng ta l i đ nh v trong khu v c ngo i ô tr ng gi , thì làm th nào s ng gi a nh ng con ng i này mà không b cu n hút vào m t l i s ng th ng là v t quá nh ng nhu c u c a chúng ta? đ đây n a, câu tr l i chi u l không nh t thi t là câu tr l i t t. M i đây thôi, có m t ch em nói v i tôi r ng mình không bao gi mua ngay m t th gi mà xem ra đáp ng v i m t nhu c u; ch ch đ i nhi u tu n l đ ki m tra tính cách xác th c c a nhu c u. M t s khác thì quy t đ nh không thêm đi u gì vào s nh ng v t s h u c a mình, song l i luôn luôn thay đ i th này b ng th khác. Đi u có l không hay ho m y, cho dù khu v c ng i ta có th nào, đó là dò ch ng nh ng nhu c u c a mình b ng cách so sánh v i nh ng ng i hàng xóm. B i vì chúng ta ph i đ t ra m t thách đ ng h ch – văn hóa đ i v i xã h i tiêu th đ t n n t ng trên nh ng c mu n c a con ng i h n là trên nh ng nhu c u th c s , và đi u này thì có m i t ng l p xã h i, ngay c n i nh ng ng i thi u th n nh t.

Thay đ i trong các tác v

Các tác v c a chúng ta cũng ph i đ c kh o sát y nh nh ng s h u c a chúng ta. Qu v y, đôi khi nh ng tác v đã bi n thành s h u. Chúng ta ph i liên t c xác minh xem nh ng tác v ho c d ch v mà chúng ta duy trì có làm cho s v đ c ti n tri n hay không, và xem nh ng u tiên mà chúng ta ch p nh n có đúng là nh ng tr ng đi m hay không. Có khi chúng ta theo đu i m t tác v là vì chúng ta luôn luôn làm đi u đó ho c vì chúng ta đã xây d ng đi u đó và nó thu c v chúng ta, ho c gi b i vì chúng ta đ c tho i mái trong d ch v này h c vì thu nh p có th giúp đ cho các soeur cao tu i. Chúng ta c n nh c nh cho chính mình đ đoan ch c r ng khôn ngoan c a Thiên Chúa m i đáng k , ch không ph i là th khôn ngoan c a Mammon. Nh ng tình hu ng có th t vi h n so v i quá kh . Các lão ph sa m c, nh ng b c ti n b i c a chúng ta trong đ i tu, th ng th c hành vi c “ki m đi m tinh th n”. Chúng ta ph i liên t c ki m đi m tinh th n đ n m ch c r ng đó chính là Thánh Linh Thiên Chúa ch không ph i ch là

th n trí c a ta.

Nh ng thách đ c a t ng lai có th đ ng lúc v a khi n ta s , v a khi n ta say mê. Ph n đồng trong chúng ta, khi b c vào đi tu đã t b nhi u s : gia đình, b n h u, tài s n, t do ch n m t ngh , hôn nhân, con cái. Trong nhi t tình tu i tr , chúng ta tính toán r ng nh ng hy sinh trên s đ c bù i nhi u h n qua vi c tìm ra m t ý nghĩa cho cu c đ i, tìm ra m t s v , m t d n thân cho m t đi u gì, ho c t t h n n a cho m t Đ ng nào đó cao v i h n chúng ta. Gi đây đã già c , chúng ta i khám phá r ng nh ng i a ch n đó có th v n còn kích thích, v n còn khuy n đ và v n còn th a mãn, v i đi u ki n là chúng ta ph i có can đ m lãnh trách nhi m, ti n lên v i m t thi n ý đ xây đ ng t ng lai, thay vì ph i mi n c b c vào t ng lai.

Gi đây chúng ta đã v t qua giai đo n canh tân. Đó là t th i k đ m i cho chúng ta nhi u đi u t t lành và nh ng khai tri n thích thú, song ta còn ph i đi xa h n th n a. Ng i ta th ng nói đ n vi c tái i p, song r t ít ng i trong chúng ta nhìn ra cách th c đ cho vi c đó có th di n ra, đ ng k vi c g i ý cho phép m t nhóm nh b t đ u m t đi u gì đó m i m ho c khai tri n m t m ng nào đó trong nhóm hi n t i. Đi u đó có th x y ra. Trong quá kh , nh ng hình th c s ng đ i tu m i đã xu t hi n và tăng tri n, đ ng khi nh ng ki u m u cũ v n t n t i. Cái m i và cái cũ s ng chung v i nhau, đôi khi trong nhi u th k . Dù sao đi n a, n u có vi c tái i p, đi u đó s không có đ c là nh i m t bi n cách nh nhàng. Vi c chuy n d ch t nh ng đ n vi n sang các dòng hành kh t đã là m t đ i thay tri t đ . V sau, vi c xu t hi n đ i tu tông đ cũng đã đánh đ u m t đ t đo n quan tr ng. Tuy nhiên, tr i qua hai cu c đ i thay đó, m t s y u t c a đ i đ n tu v n đ c duy trì, cho dù nh ng y u t này không nh t thi t c ng c hình th c tu trì m i m đó. N u chúng ta tái i p, thì c n ph i làm đi u đó, không ph i b ng cách thích nghi, không ph i b ng cách thêm vào m t s đi u, song là qua m t s thay đ i tri t đ đáp ng v i tính tri t đ c a Tin M ng và v i tính tri t đ c a nh ng thay đ i xã h i mà chúng ta đã nh n ra.

Bi n đ i: chìa khóa cho t ng lai

Đi u duy nh t th c s đ a chúng ta vào t ng lai, đó là m t bi n đ i đòi h i n i chúng ta m t vi c hoán c i sâu xa và ch y u c a đ i ta và c a toàn th th c t i c a chúng ta. Đó là đi u b t bu c cho nh ng ng i Do Thái; và đó cũng là đi u b t bu c cho nh ng tu sĩ nam n . Hoán c i, bi n đ i có ngh là dám li u, dám ch n i a s ng m t cu c s ng hoàn toàn khác đi và ti p đ n là s ng trong chân lý n i th c t i m i m này.

C.G. Jung, bác sĩ đi u tr tâm th n th i danh đã th ng nói và vi t r ng n a th hai c a cu c đ i là th i gian tuy t v i cho m t đ nh h ng m i m , m t đ nh h ng đ thành nhân, là th i gian đ tr nên nhân v mà ng i ta đ c đ t đ nh ph i đ t t i, th i gian đ c trú trong hi p nh t v i chính mình, đi u mà đ i v i Jung có nghĩa là th n thiêng. Đ i tu có i đ ng đi vào n a th hai c a cu c hi n sinh, vào th i k bi n đ i, ti n v m t s hoàn nguyên và k t hi p v i Thiên Chúa, theo m t cách th c hoàn toàn m i m . Đ i v i Jung, giai đo n này đ i v i m t cá nhân cũng có nghĩa là m t hành trình hoàn nguyên ay minh tri t. Đ i tu trong th k XXI có th đ ng ng ng c a c a n a th hai trong cu c hi n sinh, đ ng ti n v vi c bi n thái và không ngoan

Chúng ta c n đi u gì đ b c đi? Đích xác đó là đi u mà Môsê đã c n đ ti n v Đ t H a, đó là đ c tin, là th a nh n s hi n di n liên t c c a Thiên Chúa. i m t giai đo n c a hành trình, khi

mà Thiên Chúa đe dọa sẽ bỏ đi, thì Môsê kêu than rằng ông sẽ không tiếp tục, sẽ không thể buông trôi được sẽ hinein diein của Thiên Chúa. Và đây, Juliana Casey viết:

Môsê đã đuối theo con đường của mình như sẽ hinein diein liên tục của Thiên Chúa. Nếu Thiên Chúa chia sẻ kinh nghiệm của con người, thì lúc đó họ có thể tiếp tục... Thiên Chúa của cuộc Xuất Hành tiếp tục khi cho chúng ta đang chìm ngập giữa lòng cuộc sống nhân loại, như bỏ chúng ta mình trong những đau khổ của dân chúng, như tước đoạt thân thiện con người và để cho con người như bị tước đoạt. Đây là một Thiên Chúa cùng bước đi với đoàn dân, kêu gọi, và với, đến đến để đoàn dân này đến từ do, đến niềm tin và bị tước đoạt Ngài. (1991, p.5-6)

Trên thực tế, đây chúng ta đang đến hinein với một ý nghĩa đích thực và sâu sắc về cộng đoàn, về Ecclesia, một thực thể mình được bên Thiên Chúa và bên nhau, là một dân được kêu gọi và được đến đến, mà các thành viên trong đó nâng đỡ lẫn nhau khi tham dự vào một hành trình hết sức quan trọng. Một khi loại bỏ những phân cách còn tồn tại chút nào giữa các tu sĩ nam nữ, chúng ta sẽ khám phá ra rằng những con người đang tiến về Đất Hứa này, về thực tại bị bỏ đi này, thì còn nhiều hơn con số mà chúng ta hy vọng, và chúng ta sẽ tìm thấy họ trong nhu cầu tình huống bình thường cũng như khác thường. Cho rằng mình là đến đến, đó là một cảm nghiệm tại nơi cho loài người. Song chúng ta không đến đến; vì có một đoàn lũ đông đảo đang tiến về Canaan.

Có lẽ chúng ta sẽ cảm nghiệm, như những người khác từng cảm nghiệm được niềm vui “được nhận ra khi gặp gỡ lúc ban sáng” (Mackinnon, 1993), và tìm lại được niềm tình bạn được của Đường sáng lập, niềm tình huynh đệ của riêng ta khi chúng ta vững tâm tin tưởng rằng tất cả đều có thể, niềm tình của nhu cầu họ tu sĩ nam nữ từng nghe tiếng gọi trong thời của mình, đã đáp lại lời gọi đó để người khác và với lòng tri và khôn ngoan của con người, chờ đợi rằng Thiên Chúa đang ở đó. Đức Giêsu đã đòi hỏi họ trả tay cảm cày thì không được nhìn về đường sau. Đã đến lúc các tu sĩ nam nữ trả tay cảm cày và nhìn thẳng về phía trước với lòng can đảm và sự quyết đoán cùng với một trái tim nóng bỏng để phụng sự Chúa, góp phần vào sự vĩ đại của Đức Giêsu. Chúng ta cần nhắc lại lời hứa: “Thầy sẽ ở với anh em mãi mãi ngay cho đến tận thế.” Một cuộc hoán cải sâu xa, niềm tin vào sẽ hinein diein liên tục của Thiên Chúa – đó là những phụng vụ tiến chúng ta sẽ được để cho hành trình tiến về Canaan có thể thực hiện được. Đó là điều tiếp tục lại chúng ta trong bàn tay Thiên Chúa. Như vậy, chúng ta sẽ bén rễ sâu trong Đức Chúa và trong thực tại Đất Hứa, và chúng ta sẽ đến can đảm tiến về vùng đất xa lạ này, với “sự sợ hãi và một cảm giác nó”, song cũng còn với “những người khác nhau của nó.” Đó chính là điều sẽ giúp chúng ta can đảm sống với khổ đau và mang vui ngay giữa những thử thách, nguy hiểm và giữa những cuộc gặp gỡ ân sủng với Thiên Chúa đang kề bên ta.